127 8. nóv. finns gegn endurgjaldi af framfærslusveit föðurins, Ljósavatnshreppi. Um þessa styrkveiting sendir hreppsnefndin í Norðfjarðarhreppi enga tilkynning fyr en um leið og hin umræddu börn eru send á sveit sína, en það var 27. júlí 1894. Þá skrifar hreppsnefnd þessi loks sýslumanni sínum og krefst borgunar á áðurnefndum 46 kr. 42 a., að viðbættu meðlagi með börnunum frá krossmessu (hefði, eptir því sem áður er sagt, átt að vera frá fardögum) 1894 til 27. júlí s. á., 28 kr. 72 a., og loks á 16 kr. 33 a. fyrir föt, sem hreppsnefndin keypti handa börnunum til ferðarinnar. Alls var krafa Norðfjarðarhrepps 91 kr. 47 a. Hreppsnefndin í Ljósavatnshreppi neitaði að endurgjalda Norðfjarðarhreppi hinn veitta styrk, meðal annars af þeirri ástæðu, að tilkynning um styrkinn hafi komið of seint fram af hálfu Norðfjarðarhrepps. Þessa ástæðu hreppsnefndarinnar í Ljósavatnshreppi fyrir neitun hennar um að endurgreiða styrkinn hafið þjer tekið gilda og því kveðið svo á um í áðurnefndum úrskurði yðar, með skírskotun til landshöfðingjabrjefa 17. nóvbr. 1874 (Stjtíð. 1874, B bls. 27) og 10. marz 1888 (Stjtíð. 1888, B, bls. 57), að Norðfjarðarhreppur skuli hafa fyrirgjört rjetti sínum til endurgjalds af hálfu Ljósavatnshrepps, með því að láta svo óhæfilega langan tíma líða frá styrkveitingunni (27. nóvbr. 1893) þangað til hún var tilkynnt (27. júlí 1894).

Jeg verð nú að vera yður samdóma um það, að Norðfjarðarhreppur hafi fyrirgjört rjetti sínum til endurgjalds af hálfu Ljósavatnshrepps á meðlaginu með börnum Friðfinns, samtals 75 kr. 14. a., af þeim ástæðum, sem þjer tilfærið. Apturámóti virðist Ljósavatnshreppur ekki geta hjá því komizt að endurgreiða Norðfjarðarhreppi þær 16 kr. 33 a., sem varið var til að kaupa nauðsynleg föt handa börnunum, er þau voru send á sveit sína sumarið 1894. Að vísu hefir hreppsnefnd Ljósavatnshrepps mótmælt þessum lið kröfunnar sjerstaklega, vegna þess að úr því fullt meðlag hafi verið greitt með börnunum, þá hafi sá, sem börnin voru hjá, átt að útbúa þau að nauðsynlegum klæðnaði. Þessi mótbára hreppsnefndarinnar virðist vera með öllu ástæðulaus, því að nefndin virðist fyrst og fremst eigi geta fært sjer í nyt hina umræddu meðlagsgreiðslu, sem hún hefir neitað að endurgjalda og leysist frá að endurgreiða. Svo var og sá, er börnin voru hjá, sjálfur á sveit, svo að að líkindum hefði ekki gagnað að heimta klæðnaðinn af honum. Loks var hjer ekki að ræða um venjulegt ómagameðlag. Það úrskurðast því hjermeð, að Ljósavatnshreppur skuli greiða Norðfjarðarhreppi 16 kr. 33 a.

Þess skal getið, að dráttur sá, er orðið hefir á máli þessu eptir 27. júlí 1894, virðist eigi vera hreppsnefndinni í Norðfjarðarhreppi að kenna.

Þetta er yður, herra amtmaður, til vitundar gefið til leiðbeiningar, og birtingar hlutaðeigendum.

Reglur
um
úthlutun styrks úr styrktarsjóðum handa alþýðufólki.

128 16. nóv. Samkvæmt 5. gr. laga 18. desbr. 1897 um breyting á lögum um styrktarsjóði handa alþýðufólki, eru hjermeð, eptir tillögum amtsráðanna, samdar ept-

irfylgjandi reglur um úthlutun á helmingnum af hinu árlega gjaldi og hálfum vöxtunum, sem úthluta ber samkvæmt lögum 11. júli 1890, um styrktarsjóði handa alþýðufólki. **128** 16. nóv.

1. gr.

Í hverjum kaupstað og hreppi skal á hverju ári úthluta helmingnum af gjaldi því, sem það ár ber að greiða til styrktarsjóðs handa alþýðufólki kaupstaðarins eða hreppsins, og ennfremur hálfum vöxtum styrktarsjóðsins fyrir næsta ár á undan.

2. gr.

Sýslumaður skal fyrir lok júlímánaðar skýra hreppsnefndum frá því, hversu mikil upphæð komi til úthlutunar á árinu úr styrktarsjóðum hreppanna, og hin sama skylda hvílir á bæjarfógetum gagnvart bæjarstjórn, en hreppsnefndir og bæjarstjórnir skulu síðan birta þetta í hreppunum og kaupstöðunum á venjulegan hátt fyrir lok ágústmánaðar.

3. gr.

Styrk þann, sem árlega skal úthluta, veita bæjarstjórnir og hreppsnefndir heilsulitlum eða ellihrumum fátæklingum, sem heimili eiga í sveitarfjelaginu og eigi þiggja sveitarstyrk, án tillits til þess, hvar þeir eigi framfærslusveit, enda hafi þeir einhverntíma verið hjú eða sjeu það, eða vinni fyrir sjer í lausamennsku eða hafi einhverntíma gjört það.

4. gr.

Þeir, sem vilja fá styrk úr styrktarsjóði, skulu fyrir lok septembermánaðar ár hvert senda skriflega beiðni sína um styrkinn til hlutaðeigandi bæjarstjórnar eða hreppsnefndar, og skulu í beiðni þessari vera upplýsingar um það, að beiðandi hafi rjett til að njóta styrksins.

Beiðninni skal fylgja vottorð einhvers málsmetandi manns um að upplýsingar þær, sem beiðandi setur í beiðni sína, sjeu sannar.

5. gr.

Styrkurinn veitist fyrir lok októbermánaðar ár hvert. Hann veitist að eins fyrir eitt ár í senn og má eigi vera minni, en 5 kr. til hvers einstaks.

6. gr.

Hreppsnefndir skulu fyrir lok októbermánaðar ár hvert senda sýslumönnum skýrslu um það, hverjum þær hafi veitt styrk úr styrktarsjóðum það ár, og skulu skýrslu þeirri fylgja bónarbrjef styrknota með fylgiskjölum, en þessi skjöl skulu síðan fylgja ársreikningi sýslumanns um innheimtu og notkun sjóðanna. Samskonar skjöl skulu fylgja ársreikningi bæjarfógeta um sjóðina.

7. gr.

Styrk af styrktarsjóðunum skal í fyrsta sinn úthluta á árinu 1901.

Reykjavík, 16. nóvbr. 1900.

Landshöfðinginn yfir Íslandi
Magnús Stephensen.

Jón Magnússon.